Az impozáns nappali hangulata a vegyes életkorú és stílusú bútorzat ellenére rendkívüli összhangot áraszt, melyben Katinak, a művészvénájú háziasszonynak jutott a döntő szerep (balra) **A romokból példásan újjáépített Sárffy-birtok fő- és melléképületeit is a színvonalas vidéki turizmus céljára hasznosították az akadályokat nem ismerő tulajdonosok** (jobbra)

ROKON LELKŰ TÁRGYAK

SZÖVEG: **BÖJTÖS KINGA** ◆ FOTÓ: **SCRIPT FOTO**

Akiknek érzékük van ahhoz, hogy észrevegyék egy-egy tárgy, bútor valódi szépségét, könnyed stílusérzékkel társítják azt más darabokkal. Akik szívből átérzik egy épület múltját, méltó módon tudják újjáépíteni azt. Sőt valósággal újraélik falai közt a békebeli idők hangulatát, rohanó élet ide vagy oda.

A szépséges konyhában – mely étkező és társalgószoba is egyben – rusztikus bútorok keveredtek elegáns polgári kiegészítőkkel: méhviaszolt szekrények, önémet asztal, barokk csillár, antik cementlap, kézműves kosarak és régi porcelánok (balra) Tamás és Kata háztartásában a házisajt, a friss kenyér, a lekvár, a joghurt, de még a konyhabútor is saját recept szerint készül. A betérő vendégeket saját főztjükkel kényeztetik (jobbra)

A kastély. Az idősebbek még ma is így emlegetik a néhai kisnemesi birtok kúria jellegű lakóépületét, mely a múlt századfordulón még a *Sárffy* családé volt, akár a Dörgicsei-medence nagy része. A házhoz gazdasági épületek is tartoztak, melyek az államosítás éveitől ugyanolyan szomorú sorsra jutottak, mint a szociális lakásként kiutalt, lelakott, széthordott, majd téeszraktárként, sőt kultúrházként is funkcionáló főépület.

A romokká pusztult épületek évtizedekig vártak jobb sorukra, s bár több vevőjelölt kerülgette őket, senki nem mert oly bátor lendülettel és elszántsággal belevágni a birtokrekonstrukcióba, mint *Giebiszer Tamás* és *Sipeki Kata*, az új tulajdonosok. Saját forrásaikból és sikeresen megnyert uniós vidékfejlesztési pályázatból láttak neki a gondosan megtervezett, több ütemben zajló átépítésnek, mely során a gazdasági épületekből a Balaton-felvidék falusi turizmusának egyik gyöngyszemét alakították ki. Lapunk 2011. márciusi Vizitkártya rovatában „Megtalált zugocska” címmel olvashatnak e látványos értékmentésről, a Sárffy Uradalmi Vendégházban tapasztalt békebeli hangulatról és arról a családias vendéglátásról, melyben a hazai látogatóknak is kiemelt figyelem jár. Akkori vizitálásunk során a rendkívüli ízléssel kialakított fogadó mellett feltűnt házigazdáink privát élettere. A bármely enteriőrképzőt leiskolázó otthon mindenképp megér egy bemutatást.

Mivel a birtok virágzó évtizedeiből képes dokumentumok nem maradtak fenn, Tamásék az épen maradt épületrészek stílusjegyeiből, az oromfal és nyílászáró díszítőelemeiből, sőt

a korabeli polgáriasodó nagybirtokosi vidéki életvitel szokásrendjéből indultak ki a teljes körű helyreállítás során. Így megmaradtak a tágas, egymásból nyíló, néha több funkcióra alkalmas közösségi terek, melyekből az épületszárnyakkal körbeölelt gyönyörű udvar, benne a nyugágyakban pihengető vendégek is jól szemmel tarthatók. A hatalmas belső udvar és az egész birtok gondozása ugyan folyamatos tennivalókkal látja el a fővárosból Dörgicsére költözött családot, ám ezt élvezettel teszik. A rusztikus parasztbarokk bútorokkal berendezett előtér egy kicsit dolgozószoba, vagy inkább recepció is egyben. A megérkezés hangulatát napszítta szalmakalapok, színes vászontáskák jelzik, melyek néha a szarvasagancsok hegyén vagy a széktámlákon billegnek. Kati olajképein Kisdörgicse vadvirágos rétjei hullámzanak, mialatt alkalmi stylistként a robusztus asztal öreg kárpittakarója alá besöpörjük az aktuális számlakivonatokat.

Közben orrunknál fogva fenséges illatok vezetnek a konyhába, ahol a mosogatáson kívül kanapén végigdőlni, mesét olvasni és leckét tanulni is lehet. Kézműves porcelánok, barokk facsillár, fonottkosár-gyűjtemény és a sarok-könyvtár között házi sajtok érlelődnek és gyerekek satírozzák legújabb kifestőkönyvüket egyazon asztalnál. Ezalatt a dolgos felnőttek a forró szilvás süti körül ólálkodnak. A házról készült jegyzeteim közé bekerülnek Kati legjobb édességreceptjei, a székeket borító vászonszoknyák szabásmintái, a falat burkoló cementlapok eredete és Boróka kutya mint legszebb monokróm portréalany örökbefogadásának története. Aki nem hiszi,

A ház berendezésének nagy része saját bútorgyűjteményükből való. **A különleges színvilágú akrilfestmények Kata munkái, akit a dörgicsei táj hangulata ihlet alkotásra. A birtok szívesen fogad művészvendégeket és ad helyet kurzusoknak is** (balra) **A sok szép textília – bútorkárpitok, székhuzatok, terítők, mokettek – Katalinék húsz éve tartó „szerelmére”, az egyedi ruhákat gyártó Manu-art vállalkozásra utal** (jobbra)

Az antik és precízen antikolt fabútorok, a **hozzájuk választott rusztikus burkolatok és a jó ízléssel válogatott kiegészítők adják a ház eklektikus stílusát, mely a vidéki nemesi kúriák fénykorát idézi** (balra) **A hálót az élénk textilek és a háziasszony, Sipeki Kata festményei gazdagítják** (jobbra fent) **André és Annivera, a két kiskamasz is részt vesz a vendégfogadó munkáiban** (jobbra lent)

lapozzon a nappali fotójához és nézze meg a zsolnai csempékkel díszített fakeretes kandallót és felette a foltos eb arcképét azúrkék háttérrel. A szobában kitárjuk a földig érő ablakok belső spalettáit, hogy az objektív hűen visszaadja a kilim szőnyegek és bőrfotelek rőt színét, a tarka mokettel fedett szófa íveit, az eozin bonbonier és az Angliában vásárolt szállodai teáskannák opálos fényét. Minden sarok, minden bútorcsoport egy külön stílustanulmány, angolosan elegáns, franciásan könnyed, hűvös, mint egy skandináv és szenvedélyesen délszaki… Mégsem okoz zűrzavart a klasszicista a nomáddal, a rusztikus a rokokóval, az IKEA-s a késő barokkal karöltve. Mert a stílusbeli konszenzus az itt tapasztalható jó ízlésből, a belső harmónia magukból a házigazdákból ered. Választékos ízléssel, mértéktartó eleganciával berendezett otthonuk a világ bármely magazinjában megállná a helyét. Játékos kreativitásuk, újító ötleteik szülték a Manu-art márkanéven futó egyedi ruházatot és textilkiegészítőket. Saját tervezésű mintás pólóik húsz év elmúltával is még mindig szembejönnek velük apukákká érett srácokon, akik most csemetéiknek vásárolják a jellegzetes macskamintás vászon babzsákokat. De Kata és Tamás kifogyhatatlan energiáiból él ez a szépséges birtok is, ahová a nagyvárosi népek gyógyulni járnak. Én sem mulasztom el a látogatást, ha erre visz az utam, s titokban azt remélem, eltanulom tőlük egyszer a csízió: hogy lehet weboldal-frissítés közben lekvárt főzni, egy időben idegenvezetni és kenyeret keleszteni, gyereket és fűszerkertet növeszteni… És legfőképp: a világ zűrös oldalát magunk mögött hagyni.